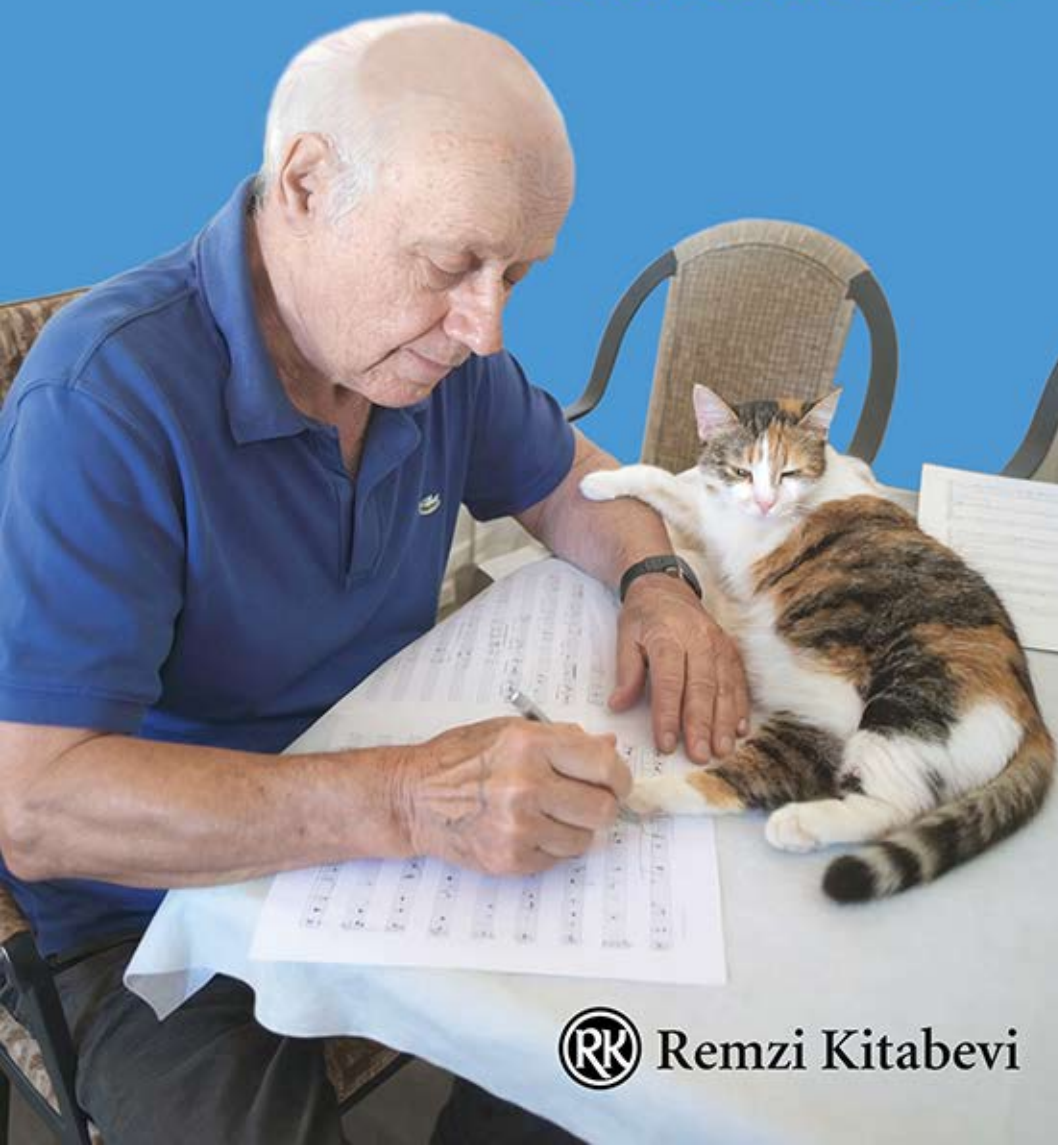

İKİ ÂLEM ARASINDA ALİ DARMAR

Söyleşi: **EVİN İLYASOĞLU**

Remzi Kitabevi

EVİN İLYASOĞLU İstanbul'da, deniz kıyısındaki Arnavutköy'de doğdu. Yedi yaşında piyanoya başladı. 1957-1963 arasında İstanbul Belediye Konservatuarı piyano bölümünde Özen Veziroğlu, Şerif Yüzbaşıoğlu, Raşit Abet ve Ferdi Statzer'in öğrencisi oldu. Liseyi Arnavutköy Amerikan Kız (Robert) Koleji'nde okudu. ABD Michigan Devlet Üniversitesi'nde Müzik Eleştirisi ve Karşılaştırmalı Müzik Tarihi seminerlerine katıldı (1969-1971), ayrıca üniversite kütüphanesinin özel koleksiyonlar biriminde çalıştı.

İstanbul Radyosu'nda açıklamalı Klasik Batı Müziği programları (1973-1991) ve TRT televizyonunda müzik söyleşi dizileri hazırlayıp sundu (1982-1996). Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo Televizyon Bölümü'nde *Müzik Tarihi, Estetik, Radyo ve Televizyonda Müzik Programcılığı* ve doktora programında *Zaman İçinde Müzik* derslerini verdi (1993-1997).

Yurt içinde ve dışında birçok eleştiri, inceleme ve söyleşi yazısı yayımlandı. 1997 Habitat II kapsamında *İstanbul'un Sesleri* sergisini hazırladı. 1987'den itibaren Boğaziçi Üniversitesi Temel Bilimler Fakültesi Batı Dillerinde, emekli olana dek, öğretim görevlisi olarak *Müzik Tarihi, Mitoloji* ve *Müzik ve Çağdaş Türk Müziği* dersleri verdi.

1996'da başlattığı ve yirmi üç yıl boyunca sürdürdüğü B.Ü. Albert Long Hall Klasik Müzik Konserleri'nin organizatörü olarak sponsorlar buldu, programları düzenledi ve bu programlara dünyanın dört bir yanından tanınmış sanatçıları konuk etti. 1991'den bu yana *Cumhuriyet* gazetesinin sürekli müzik yazarıdır. 2007'den beri *Soprano Zehra Yıldız Kültür ve Sanat Vakfı*'nin Mütavelli Heyeti Başkanı'dır.

ÖDÜLLER

Halide Edip Adıvar Edebiyat Ödülü (1966), Yeni Dergi Yarışması'nda "Salkımsöğüdün Türküsü" ile birincilik (1968), Türk Dil Kurumu Radyo ve TV Dil Ödülü (1978), Türkiye Yazarlar Sendikası'nın 8 Mart-8 Kadın Ödülü (2008), Boğaziçi Üniversitesi "Senato Özel Ödülü" (2008), Polonya Kültür ve Ulusal Değerler Bakanlığı tarafından Chopin'in 200. yılına yaptığı katkılardan ötürü "Diploma" (2011), Paris'teki "Société d'Encouragement au Progrès" tarafından "meslekleriyle iz bırakan ve fark yaratan" kişilere verilen "Médaille d'honneur" (2013), Polonya Dışişleri Bakanlığı Şeref Nişanı (2014), ODTÜ Senatosu Takdir Ödülü (2015), İKSV İstanbul Müzik Festivali Onur Ödülü (2015); Sedat Simavi Vakfı "Övgü Ödülü" (2019), Eskişehir Çağdaş Gazeteciler Derneği Uğur Mumcu "Yılın Kültür Ödülü" (2020).

Söyleşi
EVİN İLYASOĞLU

İki Âlem Arasında
ALİ DARMAR

Remzi Kitabevi

Ekin'e

İKİ ÂLEM ARASINDA: ALİ DARMAR / Evin İlyasoğlu

© Remzi Kitabevi, 2026

Her hakkı saklıdır.

Bu yapıtın aynen ya da özet olarak
hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin
yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Yayına hazırlayan: Mürsel Çavuş

Kapak ve iç tasarım: Ömer Erduran

ISBN 978-975-14-2293-4

BİRİNCİ BASIM: Mayıs 2026

Kitabın basımı 1500 adet yapılmıştır.

Remzi Kitabevi A.Ş., Akmerkez E3-14, 34337 Etiler-İstanbul
Sertifika No: 10705

Tel (212) 282 2080 Faks (212) 282 2090

www.remzi.com.tr post@remzi.com.tr

Baskı ve cilt: Seçil Ofset, 100. Yıl Mah., Matbaacılar Sitesi

4. Cad. No. 77, Bağcılar-İstanbul

Sertifika No: 44903 / Tel (212) 629 0615

İçindekiler

Teşekkür	7
Önsöz	9

KISIM I

Çocukluktan İlk Gençliğe

Ali Darmar'ın Çocukluğu ve İlk Gençliği.....	15
Paris'te Eğitim Süreci ve İz Bırakan Uzun Bir Aşk Hikâyesi ...	40
Ayşegül Sarıca, Verda Erman ve Arın Karamürsel	55

KISIM II

Ali Darmar için Tanıklıklar

Ünlü Müzikçiler Ali Darmar'ı Anlatıyor	71
Ailesi Ali Darmar'ı Anlatıyor	82
Dostları Ali Darmar'ı Anlatıyor	91
Öğrenci Velileri Ali Darmar'ı Anlatıyor	111
Öğrencileri Ali Darmar'ı Anlatıyor.....	126
Ali Darmar'dan Velilere Altın Değerinde Öğütler	152

KISIM III

Besteleme Süreci, Yapıtlar, Eleştiriler

Bir Bestecinin Besteleme Süreci.....	159
Ali Darmar Yapıtlarını Anlatıyor	164
Ali Darmar'ın Seslendirilen Yapıtları ve Yapıtlar Hakkında Çıkan Eleştiriler	176

KISIM IV

Ali Darmar'ın Bilinmeyen Yönleri

Ali'nin "Patili" Dostları	195
Parapsikoloji	198
Son Söz.....	211
Dizin	213

Teşekkür

Ali Darmar ile çok uyumlu bir çalışma yaptık. Kendisine yaşamının tüm ayrıntılarını bana anlattığı ve fotoğraflarını kendisi seçip baskıya hazırladığı için çok teşekkür ederim. Biz yazarlar bazen tek bir fotoğrafın peşinde günlerce koşarız. Ali ise ailesindeki birkaç kuşaktan kalma tüm fotoğrafları itinayla derledi.

Sevgili Engin Mehmetli, Ali'nin anlattıklarını bilgisayara aktardı. Ali Darmar'ın kuzini Eczacı Nilgün Darmar Keskin ve dostu Öğretim Görevlisi Fulya Tezer benimle anılarını paylaştılar.

Parapsikolojik konuları değerlendirdiği için sevgili arkadaşım Prof. Dr. Güler Fişek'e ve her konuda bana destek olan sevgili kızım Ekin'e; ayrıca her zamanki gibi kitabın ön okumasını yapan sevgili asistanım Seren Akyoldaş'a da içten teşekkürler...

Remzi Kitabevi'nden Ömer Erduran'a, Öner Ciravoğlu'na ve kitabın editörü Mürsel Çavuş'a da teşekkürlerim sonsuz.

Önsöz

Nehir Söyleşi Nedir?

Nehir söyleşi edebiyatın bir türüdür. Sözlü tarih çalışması olarak da değerlendirilir. Bir kişinin biyografisini yazarken kendisine veya yakınlarına sorular sorarak yaşamını okura aktarırsınız.

Bugüne kadar birçok biyografi kitabı yazdım: Cemal Reşit Rey, İlhan Usmanbaş, Nevit Kodallı, Ayla Erduran, Necil Kazım Akses, Bülent Tarcan, Zehra Yıldız, Gürer Aykal, Leyla Gencer gibi... Bunların çeşitli baskıları yapıldığı gibi 11 baskı yapan *Zaman İçinde Müzik* kitabımda da ayrıca bu kişilerin biyografilerine yer verdim.

Kitaplığımda duran, eskiden okuduğum kitaplara bakıyorum da birçoğunda nehir söyleşi yöntemi benimsenmiş. Örneğin “*Bir Dağda Müzike Yaratan Ressam: Hüsamettin Koçan*” başlıklı kitabın kapağında, o kitabın Aslıhan Lodi’nin nehir söyleşi olduğu yazılı. Tabii ki sorular kitabın yazarına ait. Bir diğer benzer çalışma Sedef Kabaş’ın “*Hocaların Hocası Nermin Abadan Unat*” ile söyleşi kitabı.

Belki dersiniz ki, “Oh ne kolay, siz yazar olarak sorunuzu sorun, kahramanınız da yanıtlasın!” Hayır, hiç de sanıldığı kadar kolay değilmiş!

Bu çalışmamda zamandizinsel bir çatı kurmayı seçtim. İlk şansım, kahramanımın çok boyutlu ve çok yönlü oluşu; ikinci şansım da kahramanımın da böyle bir kitap çalışması için hazırlıklı ve gönüllü oluşuydu. Eklenecek fotoğrafları bile seçmişti. Her şeyi aklında kurgulamıştı. Sonra da öğrencilerini çalıştırdığı gibi beni de çalıştırdı. Ara sıra anlattığı şeylerden korktum, ara sıra da kahkahalarla güldüm. Her konuşmamızdan sonra aklıma bir dolu soru üşüştü. Tarihi gerçekler, coğrafi acı-

lar, yenen haklar, yeni yetişen gençlik ve kahramanımı soru yağmuruna tuttuğum nice parapsikolojik olay... Tüm bunları anlatırken arka fonda nice hakkı yenmiş bir genç adam var: Ali Darmar. Sonra ona inanan, eserlerinin ortaya çıkmasını sağlayan, çağdaş müzik tarihimizin önemli piyanistleri, değerli orkestra şefleri ve tarihin yerli-yabancı efsane hocaları var. Yazarken doğal olarak onların da yaşam öykülerine girdim. Ve Ali'nin müzik yeteneğine, müzik tutkusuna inanmayan ailesiyle çatışmalarına şaşırdım.

Çoksesli Müzik Tarihimiz

Türk Beşleri olarak anılan ilk beş bestecimizle çoksesli Türk müziğimiz başlar. Bunların her birisi Paris, Münih, Viyana gibi Avrupa kentlerinde eğitim görmüş gençlerdi: Cemal Reşit Rey, Hasan Ferit Alnar, Ulvi Cemal Erkin, Ahmet Adnan Saygun ve Necil Kazım Akses.

İlk kuşak sayılan “Beşler” geleneksel öğeleri açık olarak aktarırken eğitim gördükleri ülkenin akımlarından da etkilenmişlerdi. İkinci kuşak birinci kuşağa tepki olarak geleneksel yazı biçiminden ayrılmış, çağın avangart dilini kullanmıştı. 1950’lerde bütün yenilikçi dünya bestecileri gibi Bülent Arel, İlhan Usmanbaş, zamanın genç Türk bestecileri 12-ton yöntemini ve diziselliği uygulamışlar; New York’ta yaşayan Bülent Arel, elektronik müzik dalında bütün dünyada kendini tanıtmıştı. Usmanbaş ise minimalizm, salkım sesler ve raslamsallık gibi öğeleri kullanarak yeni müziğin Türkiye’deki öncüsü olmuştu. Yalın türkü armonizasyonu yapan ve modal yazıyı seçen Kemal İlerici’nin dörtlü armoniye dayalı yönteminde halk ezgilerini işleyişi ilginçti.

20. yüzyıl sonunda ve 21. yüzyıl başında özgün müzik türlerine karşı artan ilgi nice dünya bestecisi gibi Türk bestecilerinin de ilgi alanına girmişti. Diziselliği uygulayan bestecilerimizin yanı sıra Nevit Kodallı gibi Türk folklorunu kullanan bestecilerimiz de vardı. Aynı yıllarda İlhan Mimaroglu atonal dili kullanmış, elektronik müzik de bestelemişti. Ferit Tüzün, “Esintiler” gibi akılda kalıcı nükteli melodileri işlerken “Çeşmebaşı” gibi ilk Türk bale müziğini de yazmıştı. Muammer Sun da Türk müziği makamlarından ve folklorundan yola çıkmıştı. Cengiz Tanç,

Amerika’da Milton Babbitt gibi çağdaş bestecilerle çağdaş müzik tekniğini özümsemişti. Yalçın Tura geleneksel makamlardan halk müziğine kadar yeni bir mikrotonal anlayış içinde bestelemiştir. İlhan Baran Paris’te École Normale’in öğrencisi olmuş, somut müzik kurslarına katılmıştır. Yapıtlarında Türk halk müziği ve divan müziğinden de esinlenmiştir.

Bu kitapta yaşam öyküsüne yer verdiğimiz Ali Darmar da o kuşağın devamıdır. Darmar’dan sonra gelenlerse: Turgay Erdener, Betin Güneş, Aydın Karlıbel, Meliha Doğuduyal, Kamran İnce, Hasan Uçarsu, Özkan Manav, Mehmet Nemutlu, Tolga Zafer Özdemir, Alper Maral, Muhiddin Dürrüoğlu, Fazıl Say, Sabri Tuluğ Tırpan, Mahir Cetiz, Evrim Demirel, Zeynep Gedizlioğlu, Selim Göncü, Yiğit Kolat, Utku Aşuroğlu ve her yıl dünyanın dört bir yanında yapıtları seslendirilen nice genç bestecimizle gurur duyuyoruz. Onların yapıtları da çoğunlukla tonal akımlara kaydı. Özetle “melodik yapı” yeni bir giysi içinde tekrar karşımıza çıkıyor.

Müzik Tarihimizde Ali Darmar

Absolut kulağa sahip, yetenekli ve her şeyden öte istekli bir çocuk. Beden yapısında şöyle bir özellik var: Beynindeki iki lob da bir arada çalışıyor.

Bestelediği yapıtlarla, eşi bulunmaz öğretmenliği ve yetiştirdiği öğrencileri kadar onların aileleriyle kurduğu yakınlık da çok ayrıcalıklı. Juilliard School of Music gibi Amerika’nın en önemli okullarından birisine, hazırladığı öğrencileri kabul ettirmiş.

Benim de eski bir arkadaşım ve çok güvenilir bir dostum olan Ali Darmar, çağdaş müziğin en soyuta gittiği yıllarda, somut anlatımla bir duyguyu, bir olayı, bir görüntüyü betimler ve bu arada melodiyi de hiç elden bırakmaz. Bence 20. yüzyıl başlarındaki post-romantizmi daha yalın bir dille özümsemiş bir bestecidir. Kendi karakteri de çok romantiktir. Besteciliği gibi çok seçkin ve sabırlı bir öğretmendir. Yetiştirdiği öğrenciler bugün dünya sahnelerinde boy gösteriyor. Özel yaşamında iniş çıkışlar, bazen de derin aşkların içinde kayboluşları vardır. Sabırlı olmasını, icabında geri çekilmesini bilir.

Daha küçücükken renkler ve sesler onu ayrı bir dünyaya taşımış. Her bir yapıtını nakış işler gibi incelikle dokur.

Hâlen de içinden ne geliyorsa, ona ne “vahiy” oluyorsa, *parapsikolojik* güçlere inanarak yapıtlarını oluşturuyor.

Daha da ilginç bir yönü var; o bir medyum. Olayları önceden haber veriyor ve son derece inançlı bir insan.

KISIM I

***Çocukluktan
İlk Gençliğe***

Ali Darmar'ın Çocukluğu ve İlk Gençliği

Soyadımız nereden geliyor?

Soyadımız olan Darmar'ın Girit, Venedik yönetimi altındayken 1650 yılına kadar dayanan bir geçmişı var. Atalarım muhtemelen yeniçeri olarak Girit'in fethinde bulunmuş ve Girit adasına yerleşmişler. Sahip oldukları Darmar köyü de adını lakapları olan Darmar'dan almış. "Dal mare" İtalyanca "denizden" anlamına gelir. Hâlen Cunda Adası'nda bizi "Dalamar" olarak tanırlar. Babamın amcasının oğlu İbrahim Darmar'ın Cunda'daki evinde (şimdi Cem Boyner'in evi) yeniçeri tuğları, kalkan ve kılıçları vardı. 1650'den soyadı kanununun çıktığı 1934 yılına kadar giderek: D'armar, Darmar, Darmario, Darmaro olarak değişikliğe uğramış, Giritliler "akis" takısını alınca soyadı Darmarakis olmuş, soyadı kanunu çıkınca da Darmar soyadını almışlar.

Göbek adın var mı?

Evet, Cemal.

Anımsadığın en eski anılardan belleğinde neler kalmış?

Hem anne tarafım hem de baba tarafım Girit adasının Hanya şehrinde yaşamışlar, Girit'ten mübadele (zorunlu göç) ile Türkiye'ye gelmişler. Osmanlı yönetimi sırasında Hanya zengin, etnik, dinsel ve dilsel yapısı, dini ve sosyal kurumlarıyla tam bir imparatorluk şehriymiş. Anneannemin dayısı Petinzade Mehmet Atıf, savcıydı; Arapça, Rumca ve Fransızca bilirdi. *Hülâsatü't-Tevarih* adlı iki ciltlik bir eseri vardı. 1856 senesinde Paris Kongresi'ne gidecek olan heyete, Sultan Abdülmecid'in daveti üzerine katılmıştı. Annemin dedesi hakimdi. Venizelos'un, dedemin ve annemin dayısı Girit Mebusu Tahmişçiz-

de Macit Uygur'un çok iyi arkadaşı olduğu bilinirdi. Kurtuluş Savaşı sırasında Rusya'dan silah alınıp orduya teslim edilmesi için yardım parası toplayarak, Hanya'dan Anadolu'ya götürürdü. Bu işi birkaç defa yapınca İngilizler fark etmişler ve onu yakalayıp Malta'ya sürmüşlerdi. Mahkeme de idam cezası vermişti. Kaldığı hücreden idam sehhasının kurulmasını seyretmişti. Dedem, mahkemenin verdiği idam cezasını kaldırmak için Venizelos'a gidip durumu anlatınca annemin dayısı idam edilmekten kurtuldu. Tahmişçizade Macit Uygur'un Tercüman Yayınları'ndan çıkmış *Girit Hatıraları* adlı bir kitabı var.

Dedem Hanya'nın Halepa semtinde dükkân sahibi olan bir tüccarımış. İtalya ile ticaret yaparmış. Mübadele sırasında oradaki kurulu düzenini bozmamak için İtalyan tebaasına geçmiş. Avrupa ile ilişkiler bozulunca iflas etmiş ve 54 yaşında ölmüş. Dedemin dükkânı Mitsotakis'in evinin yanındaymış. Teyzem, Mitsotakis ile oyun oynadığını hatırlardı. Anneannem İtalyan tebaasında olduğu için mübadeleye girmemiş. Bir müddet sonra bürokratik aksiliklerden dolayı İtalyan hükümeti anneannemi İtalyan tebaası olarak kabul etmemiş ve dolayısıyla mallarını satamamışlar.

Ne zaman Türkiye'ye dönmüşler?

Mübadeleden iki yıl sonra, 1926'da Türkiye'ye dönmüşler. 1924'teki mübadelede nerede Rumlardan kalmış boş bir ev bulursanız o eve yerleşebilmişsiniz. Bizimkiler 1926'da geldikleri için kalacak boş ev bulamamış ve İzmir'deki akrabalarının yanına yerleşmişler. Girit'ten gelirken bütün eşyalarını taşımışlar. Anneannem Türkiye'den Girit'e iki defa gidip kiralalarını toplamış, ama sonraları o da yasaklanmış. Kiralarını alanlara, o parayı sadece orada kullanma hakkı verilmiş. Parayı Türkiye'ye getiremeyince anneannemin mal varlığı da orada kalmış, geç kaldıkları için mallarının karşılığını da alamamışlar.

Mübadeleyi birebir yaşamış olan anneannen de anılarını anlatır mıydı?

O anıları düşündüğüm zaman mübadelenin izleri de dalga dalga üzerine gelir. Beni düşündürür, sürükleyip uzaklara götürür. Büyükleri-

miz hiçbir zaman o endişe verici günleri hatırlamak istemezler ve anlatmazlardı.

Anneanneme “cicim” derdik. Çift etek giyerdi: iç etek beyaz ve ya ekru, dış etek siyah olurdu. Önünde hep önlüğü vardı. Saçlarını saç örgüsü yapıp başının üstüne bir taç gibi dolardı. Çok güzel dantel örerdı. Yün eğirilir, sarılır, boyanır, yumak hâline getirilirdi. Dört-beş şişle çorap, eldiven örerdı veya kazak, yelek...

Ataların neden Türkiye'ye gelme kararı almışlar?

Atalarımız Giritli Türkler, 1650-1890 yılları arasında burada huzurlu bir şekilde yaşamışlar, 1890'dan 1923 yılına kadar huzursuz, stresli, can emniyeti kalmamış bir ortamda tedirgin günler geçirmişler. Yunanlılar ani baskınlar yapıp evlere giriyor, yakıp yıkıyor, tecavüz ediyorlarmış. Büyükbabam çok varlıklı bir kişiymiş. Hanya yakınlarında bulunan Darmar Köyü bize aitmiş. Köye adını veren de bizim ailemiz. Köyün şu anki adı da Darmarochori.

Varusi'deki çiftliğimize Rum çeteleri durmadan baskın düzenli yormuş. Bu baskınlara dayanamayan büyükbabam ve büyük amcam 1913 senesinde mallarını bölüşüp satmışlar ve Türkiye'ye dönmek zorunda kalmışlar. İstanbul'da, Sultanahmet'te bir ev alıp oraya yerleşmişler.

Babam ve küçük amcam tahsillerine İstanbul'da devam etmiş; babam lise ikiye kadar Menba-ül İrfan Lisesi'nde okumuş ve sonra Almanya'ya gitmiş, orada Breslau Ticaret Mektebi, Zwickau Yüksek Ticaret Mektebi ve Frankfurt İktisat Fakültesi'nden mezun olup yurda dönmüş. Girit'teki mallarını 1926 senesinde satmış. Sonra sırasıyla Nafia vekaleti (şimdiki Çevre ve Şehircilik, İklim Değişikliği Bakanlığı) Emniyet İşleri Umum Müdürlüğü, Kızılay Genel Merkezi, Malatya Mensucat Fabrikası gibi kurumlarda çalıştı.

Anneni anlatır mısın?

Annem Balkan Savaşı başladığında, Girit hâlen Osmanlı toprağıyken 1912'de Hanya'da dünyaya gelmiş.

Annenin tahsili neydi?

Altı yıllık ilköğrenimi Yunan okulunda tamamlamıştı.

Annenle baban nasıl tanışmışlar?

Anneler oturdukları Halepa semtinde Türk kalmayınca babamların merkezdeki köşklarine yerleşmişler. Babam ve amcam ara sıra Han-ya'daki köşklarine gidermiş. Babam o sıralarda annemi tanımış. 1932 yılında evlenmişler. 1940 yılında İstanbul'a yerleşmişler. Babam İstanbul Defterdarlığında baş hesap uzmanı olarak çalışıyormuş. Daha sonra bir madeni eşya imalathanesinin sahibi olmuş.

Küçük amcam genç yaşta vefat etmiş. Büyük amcam ve halam Sul-tanahmet'teki evi satın Ayvalık'a yerleşmişler.

İkinci Dünya Savaşı dönemine geldik. Herkesin tedirgin olduğu, her şeyin kısıtlandığı dönem. O günlere dair neler anlatırlardı?

Bomonti Bira Fabrikası'nın yakınına bir Alman uçağının düştüğü söylenirdi. O sıralar herkese karneyle yarım siyah ekmek verilirmiş. Amerikan bezi ise çok sert dokusu olan bir bezmiş. Kostikle (NaOH) yumuşatılıp beyazlaştırıldıktan sonra kullanılmış. Akşamları karartma olurmuş. Ev içindeki yaşantının belli olmaması, dışarı ışık sızma-ması için pencereler lacivert kalın storlarla, bazı pencereler de lacivert boyayla kapatılmış. O boya çocukluk anılarımdan uzun zaman si-linmedi.

Sen ne zaman, nerede dünyaya geldin?

13 Mayıs 1946'da Marmara Kliniğinde dünyaya gelmişim. Şimdi Kent Pasajı'nın bulunduğu yer. Doğumum biraz hadiseli olmuş. An-nem, sancılarının başladığını belli etmediğinden hemşire, Dr. Tevfik Remzi Kazancıgil'e haber vermekte gecikmiş. Oysa o sırada doğum başlamış bile. Doktor son dakikada, zor yetişmiş. Bu arada kordon boynuma dolanmış! Doktor parmağını boğazıma sokarak müdaha-le etmiş de öyle nefes alabilmişim. İşte, bir şekilde dünyaya gelmişim!

İlk oturduğunuz evi ve semti hatırlar mısınız?

Ailemizi ilk hatırladığım zamanlar Halaskargazi Caddesi, Site Sine-ması karşısındaki apartmanlardan birinde oturuyorduk. En üst katta teyzem, üçüncü katta biz. Harbiye'de bir askeri tabur vardı. Her gün

Evin İlyasoğlu ve Ali Darmar

Bu söyleşi biraz mitolojiyi anımsatır.

Feniks kuşunun kısmi bir anlatısıdır sanki. Yanar yanar, biter, perişan olur.

Sonra daha görkemli olarak küllerinden doğar, geri gelir.

Arada bu yanışlar ve yeniden doğuşlar tekrarlanır ancak final zaferdir.

Feniks, Anka kuşu, Zümrüdüanka, artık ne dersek diyelim, hem Doğu, hem de Batı mitolojisiyle özdeşleşir, taa Mısır'a, Habeşistan'a kadar uzanır gider.

Ali Darmar yalnızca bir besteci, bir eğitimci değil; iç dünyasında defalarca yanıp yeniden doğmuş bir insan.

Yaşadığı her kırılma, müziğine, duruşuna, sözlerine yansımış.

Onun notalarında sadece armoni değil, içsel mücadelelerin, hayal kırıklıklarının ve büyük direnişlerin yankısı vardır.

Bu kitap, onun kendi külleri içinden nasıl yeniden bir anlatıya dönüştüğünü, müzikle, sessizlikle, sabırla ördüğü o özgün hayat yolculuğunu anlatıyor.

Yapmak istediğiniz ve inandığınız konudan asla vazgeçmeyin!

www.remzi.com.tr

ISBN 978-975-14-2293-4

9 789751 422934

KDV'den muaftr